

# AVA

**SZERKESZTŐSÉG: VIII., CONTI-UTCA 4.**  
(Telefon: József 3-29 és József 3-30.)

**KIADÓHIVATAL: VIII., CONTI-UTCA 4. SZ.**  
(Telefon: József 3-31 és József 3-32.)

goztatja is békekészségét, ma mégis egész Európában a leggonoszabb és legkonokabb ellensége a béke szent ügyének, mert a *legkevesebb* politikai jogot rakja bele a magyar szociáldemokrácia útítarsolyába.

## A városházán

— már mint a budapesti városházán — vidám, kedves élet folyik, mint ahogy a Müszerüzem ügyének bírósági tárgyalása is mutatja. Kijáráás, üzérkedés, a kéz-kezet-mosás különféle módjai, szóval: minden, ami jó, a budapesti városházán megtalálható. (Akáresak bármelyik vidéki városban.)

Most Fürst városatya ur öméltósága és Auer városatya vannak soron. (Ugyanaz az Auer, aki óriási *provizió* kikötése után megvétette a várossal a híres Krausz-féle telket lehetőleg drágán.) Fürst városatya ur a Müszerüzemre rászóta a maga portékáját, zsákban-macska rendszerrel, úgy hogy a vevő nem győződhetett meg előre az árú minőségéről és mennyiségéről; aztán kiderült, hogy a *város* Müszerüzeme kevesebb árú kapott, mint amennyiről Fürst urék számlája szólt. A Müszerüzem nevezetes Dénes Gy. Aladárja — az ő saját vallomása szejerint — a vásárt nem akarta megkötni, de a *városatya* (és egy személyben eladó) egy kis beszélgetésen volt Bódy alpotgármester urnál és egy óra múlva megjött a parancsolat: a méltóságos Fürst ur holmiját meg kell venni. És megvették. Ugyanabben az ügyben szerzett bokros érdemeiket Auer ur is, a szerencséskezű telekügynök.

Ez két városatya, akikről bíróság előtt állapított meg, hogy városatyai befolyásukat magánüzleteik nyélbeütésére használták föl. Hát a többi? Folyton járnak-kelnek a cenzusválasztójog fölKent férfiai, csinálják a maguk privat üzleteiket, fölhasználva erre mandátumukat és pressziót gyakorolva a közigazgatás főembereire, ami nem nehéz dolog. Hosszu lajstromát lehetne elsorolni azoknak a törvényhatósági bizottsági tagoknak, akik mandátumukat a saját üzleteik előmozdítására — és *csakis* arra — használják, persze, a közérdek rovására.

Aztán ott ülnek a birói ítélettel fölmagasztaltak: az áru- és lakásuzsoráért elítélt nemes férfiak, Zeidl Venceel és méltó társai. Ott ülnek és ott ülhetnek, a diszes testület nem veti ki őket kebeléből; sem őket, sem azokat a közismert urakat, akik a városházára csak a maguk üzletei érdekében és nem a közügy, szolgálása céljából kívánkoztak be. Ezek uralkodnak Budapesten, ezek rendelkeznek a sok százmilliósz közvagyonnal, a százmilliósz évi költségvetéssel, ezek gondozzák egymillió budapesti lakósznak a legfontosabb életérdekeit.

Ezek és az ő markukban levő bürokrácia. Ezek az urak falni akarnak és ma nincs hatalom, amely étvágyukat megfékezze. A polgármester és a tanács? Nevetséges! Hiszen az Auerek, a Zeidl Vencelek, a Fürstök és társaik szavazatától függ, hogy ki legyen a polgármester és ki legyen tanácsnok, hogy ki lépjen elő és ki bukják meg. Már ezért is képtelenség, hogy a városi kormányzat élén álló férfiak jó adminisztrációt csináljanak. Hiába mondta Bárczy ezelőtt 11 évvel, polgármesteri székhelyében, hogy ő a szegények polgármestere akar lenni: ha komolyan az akarna és lenni,

nem lehetne az, ő csak az Auerek és Fürstök polgármestere lehet vagy egyáltalában *nem lehet* polgármester, így hozza ezt magával a budapesti községi választójog, amely Auerek, Fürstök és Zeidlök kezébe adja egymillió embernek a sorsát.

De van itten más baj is. A város főtisztviselőinek nagyrésze városi üzemeknél, féligvárosi részvénytársaságoknál kitűnően fizetett igazgatói, főügyelő bizottsági állást tölt be. Az ilyen „mellékes” állás is Auerek kegyétől függ. Aki tehát ilyen állást tölt be, az — mint például a jelen esetben Bódy alpolgármester ur — kénytelen meghallgatni Auerek, Fürst urék bizalmas beszélgetéseit. Továbbá az ilyen mellékes állás szükségképen elvonja az adminisztráció élén álló urak tehetségét és munkacserjét *főhivatásuktól* és így aztán a tulajdonképeni dolgukat nem végezhetik el jól. Például Bárczy polgármester ur is bizonyára ezért nem gyakorolhatja elég erélyesen egyik főkötelességét, az *adminisztráció ellenőrzését* és ezért kénytelen tulságos szabad kezét engedni a Bódy és Buzay-féle uraknak.

Ime, együtt vannak a jó városi kormányzat tényezői: a városházát magánüzleteikre használó városatyák és a tőlük kétszeresen is függő főtisztviselők, akik tehetségük javát nem annyira a város népének szolgálatában, mint inkább magánérdekek kiszolgálásában koptatják el. És ha van bizonyos számú városatya, aki a városházát nem privát üzleteinek *közvetlen* fölvirágoztatására használja: ezek is a háziuri, vállalkozói és bankérdekeket szolgálják . . . a magukét és korteseikét.

Ezen az állapoton csak az általános választójog segíthet, amely az Auerek befolyásának megfékezésére, az élelmiszer- és lakásuzsorások kisöprésére és az adminisztráció hatásos ellenőrzésére *a nép választottjait* fogja a városházára küldeni. Aki a községi adminisztrációban nem akarja az általános, egyenlő, titkos szavazati jogot, az a mai állapot föntartását akarja.